

• Sveti potrošnikov • Sveti potrošnikov • Sveti potrošnikov • Sveti potrošnikov • Sveti potrošnikov •

PRITOŽB NI OD NIKODER

Mala anketa

Srd — potem pa nič

O tem, kako delajo trgovci s potrošniki je bila napisana že gora papirjev, o tem je stekla že povodenj besed. Nič manj jih ni bilo slišati zaradi nepovezanosti trgovine in potrošnje, kar na koncu spet plača kupec.

Ta se jezi, oni preklinja. Ali pa se tudi pritožuje, tja, kjer na njegove pritožbe čakajo, na potrošniški svet, inšpekcijsko službo z njeno že znano številko 322-061?

MILENA WALLA, Pokopališka 6, upokojenka: »Na zaščito potrošnika smo se predvsem malo pozno spomnili, trgovci so tačas domala popolnoma oglušeli. Sama sem za to, da se lahko pritožim na potrošniški svet, pa na tisto številko, sem že slišala zanj, toda za svoje se znam boriti. Zadnjič, ko mi je trgovka dala 20 dkg kruha, zaračunati pa mi je hotela 25, sem ji povedala, da svojega denarja ne dam, njihovega nočem. Od takrat se čez tehtanje kruha ne morem pritožiti.«

MARIJA BIZJAK, Prvomajška 1, pletilja: »Nič ne vem o tem, kam naj se pritožim. Dostikrat šele doma ugotovim, kaj so ti podatki, ko pa se v trgovini pritožim, ravnam s teboj, kot da si ti kriv za vse. Sem pa že raje tiho.«

MARIJA ZAJC, Kvedrova 7, kuharica: »Poznam možnosti za zaščito kupca, pa kaj ko ti to vzame preveč časa. No, zadnje čase se mi ne dogaja, da bi prinesla domov slabe stvari, sem pa že kupila tudi smrdljivega piščanca. Nisem ga vrnila, mož pa je enkrat vendar nesel nazaj pokvarjene hrenovke. Pustil jih je tam, tudi denarja ni maral nazaj. Jeza je za pritožbe včasih prehuda.«

MILENA SOTLAR, Rojčeva 26, upokojenka: »Slišala sem že za tiste možnosti, sama pa se še nisem nikamor pritožila. Mogoče je človek preveč razburjen, da bi mogel še sam kam hoditi. Mercatorjeva tehnična velikokrat čudno tehta, toda jaz se sama sprem in tudi vedno uspeš.«

MIRA GOLEVŠEK, Kaju-hova 42, delavka: »Nimam težav pri nakupovanju, kajti blago zmerom dobro pregledam, preden ga kupim, pa tudi s prodajalci se kljub temu, da nisem Slovenka, prav dobro razumem. Tudi vsi kupci niso v redu, kot morda sami zase kdaj mislijo.«

MARIJA ARLIČ, Partizanska 5, gospodinja: »Za tisto številko, 322-061, še nisem slišala, pa tudi za to, da je kje kak potrošniški svet, ki čaka na naše pripombe, ne vem. Naša skupnost? Ja, pa jo menda res dobivam na dom. Karvega časa za branje nimam. Kar se tiče prodajalcev, nimam nobenih pripomb. Predvsem se človeku pri nakupovanju ne sme muditi, ogledati si moraš blago, preveriti datume. Potem se ti sploh ni treba pritoževati.«

NADA KOVAČIČ, Goce Delčeva 66, upokojenka: »S tistimi možnostmi telefoniranja inšpektorju sem seznanjena, za to, kar pravite, da je bilo objavljeno v Naši skupnosti pa ne vem. Tudi nimam nobenega razloga, da bi se pritoževala, že dolga leta kupujem pri trgovcih, ki jih poznam, pa tudi oni poznajo mene. Nikdar zato nimam nikakršnih težav.«

NADA BLATNIK, Rojčeva 26, gospodinja: »Ne, za tisto o potrošniškem svetu nisem nič slišala. Pa se kaj pritožujejo? Zdi se mi, da ima takšna pritožba eno zelo slabo lastnost — predolgo traja, da doseže svoj efekt. Zgodilo se mi je že, da me je hotela prodajalka v zelenjavni trgovini na tržnici prisiliti, da kupim poleg banan tudi radensko vodo pri njej, sicer da mi banan ne bi dala! Takšne vezane trgovine si nisem dovolila, zato sem poklicala inšpektorja. Ne vem, kaj je bilo potem, od takrat se kaj takšnega ni ponovilo.«

M. R.

Mesec dni je minil, odkar je Naša skupnost objavila povabilo, ki ga je gospodinjam posredoval potrošniški svet krajevne skupnosti Moste: Napake, ki jih pri nakupu opazijo, bodisi pri blagu ali postrežbi, naj javijo potrošniškemu svetu, Zaloška 48. Ta bo ukrepal. Mesec je minil, Rudi Strnad, tajnik KS Moste, pa je nad vprašanjem, ali je že prišla kakšna pritožba, le zmajal z glavo.

Potrošniški svet Moste, pravi Rudi Strnad, je dolga leta — kot večina potrošniških svetov — živel le na papirju. »Najprej smo imeli težave s predsednikom. Nikakor ga nismo mogli dobiti. No, lani je začel svet dihati.«

Zadilhal je globoko: »Tri seje smo imeli v letu 1977. Na prvih dveh so člani potrošniškega sveta obravnavali poslovnik, tretja pa je imela majhno napako — udeležilo se je premalo članov. Tako predlog, po katerem naj bi sestavili posebno komisijo, ki naj bi sama hodila po trgovinah in si ogledovala, kakašno blago trgovci ponujajo, kako ga zaračunavajo, kako tehtajo — ni prišel

med sklepe,« pripoveduje Rudi Strnad.

V taistem letu, letu 1977, je dobil potrošniški svet dve pritožbi. Neka gospodinja je povedala, da v mesnici na Zaloški cesti mesar kadi, druga pa je opozorila na skromen asortiment blaga v samopostrežnici v Selah.

»Tako smo v obe prodajalni poslali komunalnega redarja,« pravi Rudi Strnad. »Zdaj v mesnicah niti ne kadijo več, pa tudi psov ne vodijo več v lokal.«

Druge pritožbe ni bilo. Pritožb, kot rečeno, gospodinjic niso posredovale niti zdaj, po povabilu, ki ga je potrošniški svet objavil v Naši skupnosti.

Kako to? Ali je v moščanskih trgovinah res vse v najlepšem redu?

»Ljudje Našo skupnost zelo malo berejo, a prepričan sem, da je bilo precej družin, ki so ta poziv prebrale. Še bolj pa sem prepričan, da to nikakor ni bila večina,« navaja Rudi Strnad enega od vzrokov za tišino po pozivu. »Svoje, — to si upam trditi, pa je že storil tudi komunalni redar. Najbrž grobih napak, ki bi ljudi pripeljale k nam, le ni toliko.«

Še bolj kot to, tajnik KS Moste za tišino in nepritoževanje krivi nezainteresiranost ljudi.

»Tudi na zbor volivcev o samoupravnem sporazumu o zdravstvenem varstvu je prišlo zelo malo ljudi, 76 od približno 8.000 volivcev.«

Toda, je dodal Rudi Strnad, to je bil še uspeh.

Vsem krajevnim skupnostim

Po sprejeti uredbi o kontnem planu in bilanci za krajevne skupnosti (Ur. list SFRJ št. 40-77) vodijo krajevne skupnosti knjigovodstvo po sistemu enotnih računov, predpisanih s kontnim planom: tako vodenje knjigovodstva morajo uvesti najkasneje do 31. decembra 1977.

Po sprejetih sklepih na posvetovalnih s krajevnimi skupnostmi so se le-te odločile za skupno finančno službo v okviru odseka za finance občinske skupščine.

Za skupno finančno službo se je od 17 krajevnih skupnosti odločilo 14. Tri krajevne skupnosti so odklonile pristop k skupni finančni službi: krajevni skupnosti Zalog in Štepanjsko naselje sta obrazložili, da imata vsaka v svoji krajevni skupnosti usposobljene strokovnjake, krajevna skupnost Klopce pa ni dala konkretne obrazložitve.

Glede na to so podane možnosti za ustanovitev skupne finančne službe v okviru občinskega upravnega organa. Oddelek za splošne zadeve in skupne službe predlaga izvršnemu svetu občinske skupščine.

čine Ljubljana Moste-Polje, da sprejme sklep o ustanovitvi skupne finančne službe za krajevne skupnosti v okviru odseka za finance.

Na podlagi analitične ocene predvidevamo, da bi bila za opravljanje teh nalog potrebna dva delavca naslednjih strokovnih profilov:

1. Računovodja z višjo strokovno izobrazbo finančne službe s 3-letnimi izkušnjami ali s srednjo strokovno izobrazbo in 5-letnimi delovnimi izkušnjami;

2. Finančni knjigovodja s srednjo strokovno izobrazbo finančne smeri in 3-letnimi delovnimi izkušnjami.

Izvršni svet predlaga, da organizacijsko kadrovska služba takoj izvede postopek za sistemizacijo obeh delovnih mest ter ukrene vse potrebno za pridobitev ustreznih delavcev, ki naj bi takoj pričeli z delom.

O postopku poslovanja bodo krajevne skupnosti sprejele pisno obvestilo.

Svetovalec za KS in splošne zadeve
LEON ČEPE

Sanacija spomeniškega kompleksa Urh v letu 78

Občinski odbor za sanacijo spomeniškega kompleksa Urh je na svoji zadnji lanskoletni seji obravnaval program sanacije spomeniškega kompleksa Urh za leto 1978 in se zavzel za nadaljevanje sanacije po sprejetem srednjeročnem programu sanacije in ureditve celotnega kompleksa Urh.

V zaključni fazi je izdelava projektne dokumentacije za funkcionalno preureditev gospodarskega in stanovanjskega objekta z ureditvijo sanitarij in vodovodne napeljave, za prenovno notranje elektro instalacije in nova kabela povezava med objekti ter za zaščito vseh objektov s strelovodi.

Prenova notranje elektroinstalacije in nova kabela povezava je nujna zaradi popolne dotrajanosti električne instalacije v vseh objektih. Potrebna pa je tudi nova kabela povezava med objekti ter spomenikom — grobnico, s katero bo nadomeščena dosedanja dotrajana instalacija.

Nujna je tudi zaščita vseh objektov in spomenika s strelovodnimi napravami.

Nadaljevali bodo že začeto obnovo fasade cerkve — muzeja in začeli s prvimi nujnimi deli za statično sanacijo tega objekta, ki je močno ogrožen.

S preureditvijo in adaptacijo gospodarskega, deloma pa tudi stanovanjskega dela zgradbe bo zagotovljena nujna ureditev sanitarij, poslovnega prostora za vodnika, poslovnega prostora za prodajo ustrezne zgodovinske literature, značk, razglednic in podobno ter poslovnega prostora, v katerem naj bi obiskovalcem tega spomeniškega kompleksa nudili razna okrepčila.

Dokler ne bo mogoča priključitev tega kompleksa na javno vodovodno omrežje, bo oskrba z vodo začasno urejena s kapnico oziroma iz drugega samostojnega vira.

Za uresničitev tega programa v letu 1978 je treba zagotoviti 2.000.000 dinarjev. V skladu z veljavnimi zakonskimi predpisi,

ki urejajo področje varstva in skrbi za spomenike NOB ter socialistične revolucije, pokopališč in grobov borcev ter v skladu z družbenim dogovorom o urejanju, vzdrževanju in varstvu spomenikov in drugih obeležij NOB in socialistične revolucije na območju ljubljanskih občin — morajo sredstva zagotoviti: kulturne skupnosti občine, mesta in republike ter družbenopolitične skupnosti občine, mesta in republike iz sredstev splošne porabe.

HVALA, TOVARIŠI!

Naše matično podjetje INDOV export-import Ljubljana (bivša Črevarna) se nas upokojenec vsako leto spomni že nekaj let sem s priložnostnim sprejemom ter obdaritvijo.

Jubiljejno, 25-letnico je letos slavil kolektiv povsem delovno, saj se je ravno takrat preselil v nove delovne prostore. Upokojenci smo toliko bolj občutili spoznanje, da se naše prejšnje delo v izredno težkih delovnih razmerah danes oplemenjuje z napredkom in novimi proizvodnimi zmogljivostmi.

Seznani pa smo se tudi z vsemi važnejšimi gospodarskimi kazalci in ugotovili lepo rast podjetja in njegove načrte.

Red dela s srebrnim vencem je prišel v prave roke.

Muha ne da kruha

Ta pregovor velja še danes. Tako smo ugotovili člani čebelarke družine Polje, ko smo 4. decembra 1977 na 32. rednem običnem zboru razpravljali o delovanju čebelarke družine Polje in o uspehu čebelarjenja v letu 1977.

Spomnili smo se izredno slabe letine leta 1975, kakršne ni bilo mnogo let nazaj.

Dve slabi letini pa nista nikdar ena za drugo! Tako smo čebelarji upali in leta 1976 je bilo zelo dobro, za nekatere prevaževalce celo odlično. To leto je naša čebelarška družina po 30-letnem delovanju kot članica čebelarke družine Ljubljana prešla iz ilegale v javnost. Sprejeli smo nova pravila, ki jih je potrdila OK SZDL Moste-Polje z odločbo UNZ mestne skupščine pa smo bili vpisani v register društev mesta Ljubljana.

V decembru 1976 smo v OŠ Polje proslavili 30-letnico obstoja čebelarke družine Polje s kulturnim programom, ki so ga pripravili učenci te šole, slavnostni govornik pa je bil

predsednik čebelarkega društva Ljubljana Matija Božič. Najstarejši in zaslužni čebelarji Janko Stele, Albin Tomšič, Ivan Narobe, Franc Bitenc, Zvonko Rahne in Ivan Snoj, so prejeli red Antona Janše III. stopnje.

Čeprav pozno, se zahvaljujemo vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je proslava uspela skromno, toda zelo lepo.

Leto 1977 je čebelarjem zopet zagodilo. Ugotovili smo, da tudi dve dobri letini ne sledita ena drugi. Zima je bila zelo mila in že v februarju so začele matice zalegati. Tudi marec je bil vse do zadnjih dni v mesecu zelo lep. Cvetele so že vrbove matice, leskove klobasice, zvonce, trobentice in krukusi. Čebelice so ob toplih, sončnih dneh prinašale zelo izdaten njihov kruhek — cvetni prah in nektar. Konec marca pa se je vreme močno poslabšalo. Postalo je hladneje in zelo pogosto je deževalo. Čebelice niso mogle izkoristiti paše na

Kako informirati v krajevni skupnosti

Informiranje postaja iz dneva v dan aktualnejše tudi v krajevni skupnosti. Še toliko bolj v tako družbeno razgibanem trenutku, kot je to zdaj pred volitvami v delegatske skupine.

Informativnih oblik je več, glasilo krajevne skupnosti je vse-kakor ena od boljših. Ima pa napako, da je drago in, da ga je težje izdelati. Oboje — cena in težavnost izdelave — pa je bolj navidezno kot resnično. Resnično je, da vsaka oblika zahteva neko delo in tudi denar. Stanejo tudi vabila za sklice sej, pa zapiški in drugo. Še najdražje (za družbo in ne samo za KS) pa so neobveščeni krajan, če ne poznajo svoje KS, če se zato tudi ne vključujejo v krajevno samoupravo, ne odločajo in ne gospodarijo s svojo okolico, čeravno kot zaposleni namenjajo del svojega dohodka za potrebe KS, v kateri živijo.

NALOGO BI KAZALO ZAUPATI KOMISIJAM ZA INFORMATIVNO-PROPAGANDNO DEJAVNOST PRI SVETIH ZA LJUDSKO OBRAMBO KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Poleg vsebinske in tehnične zasnove finančnih sredstev in potrebne distribucije je v največ KS najtežje s kadri, ki bi se te naloge lotili. Zato bi spomnili, da so pri svetih za LO in KS tudi komisije za informativno propagandno dejavnost, ki imajo izdelane načrte za svojo aktivnost v različnih stopnjah ogroženosti. Ta komisija ima sicer svoje obveznosti tudi v miru, vendar bi morala biti ona temeljni nosilec tudi vsakodnevne informativno-propagandne dejavnosti v KS. Na primer: volitve so pred nami! Kako zdaj? Komisija za idejno politično delo v KS bi morala izdelati načrt informativno-propagandne dejavnosti v svoji KS za obdobje predvolilnih priprav in za čas samih volitev. Pri tem bi morala upoštevati še vse obstoječe oblike (Naša skupnost, Dnevnik opd.) in pretehtati možnosti za nove. Na skupnem sestanku z vodstvi družbenopolitičnih organizacij bi načrt dokončno izoblikovali, morda komisijo še kadrovsko okrepili in ji prepustili nalogo v uresničevanje. Tako bi si delo razdelili, ne bi vse ležalo na ramenih predsednikov, komisija za idejno-politično delo pa bi se v vsakodnevni praksi izpolnjevala za svoje naloge iz programa ljudske obrambe.

KAJ PA GLASILO KS

Kot smo že zapisali, ima glasilo kot informativno sredstvo visoko vrednost.

Krajan ga dobi na dom, v njem začne spoznavati svojo bližnjo okolico, morda celo zve, da je njegov sosed ali sodelavec predsednik KS ali da se v KS prav zdaj bodejo s problemom, pri katerem bi jim on lahko pomagal. Zve, kje, kdaj in pri kom lahko uredi nekatere zadeve, se posvetuje ipd. Skratka spozna se s svojo KS in se ta trenutek — čeprav zaenkrat še ne drugače — vsaj miselno vključi v KS.

V naši občini je KS Zelena jama, že dokazala, da je mogoče izdajati svoje glasilo, ne da bi pri tem prišla KS na boben. V kratkem času so izdali že drugo številko, tiskano v knjigotisku na zelo dobrem papirju in v dveh barvah.

Avtorji prispevkov so se honorarjem odpovedali, tudi distribucija je bila brezplačna. Če potrebujete še kakšno informacijo o tem, pokličite jih po telefonu 314-610.

Pri tem primeru, ki naj bo drugim za zgled, naj spomnimo na možnost, ki je pa žal nima vsaka KS, in sicer na povezavo in dogovor z delovno organizacijo, ki je v KS in izdaja svoje glasilo. Prav gotovo bi se bilo moč dogovoriti, da bi delovna organizacija nekajkrat v letu svoje glasilo povečala za nekaj strani in to bi bila »priloga KS«, ki bi jo aktivisti raznesli po domovih v KS. Delovna organizacija Javna skladišča je na primer že pred časom pokazala pripravljenost, ki pa jo v KS Nove Jarše še niso izkoristili. KS Moste bi se prav gotovo o tem lahko dogovorila z novo moderno tiskarno Jožeta Moškriča, KS Hrušica-Fužine morda s Totro, KS Zalog z MIZ Emona ali Perutnino, KS Vevče-Zg. Kašelj s Papirnico, čeprav moramo za to glasilo reči, da je že zdavnaj prerastlo tovarniške plotove in zelo veliko piše o življenju in delu v KS, škoda le, da krajan, ki niso zaposleni v KS glasila ne dobi. Je pa tudi mogoče, da se nekaj manjših KS dogovori za skupno glasilo. (Se nadaljuje).

SLAVKO GERLICA

resi, vrbi in borovnici. Ker je bilo že v marcu veliko zalogo, so se čebele izvalile in družine so bile zelo močne, da bi lahko izkoristile paše ob ugodnem vremenu. Tako pa je kopnela zimska zaloga hrane. Čebelarji smo morali zopet krmiti s sladkorjem, da smo ohranili čebele in da so matice zalegale. Tako stanje je trajalo vse do druge polovice junija, ko se je vreme izboljšalo in je začel cveteti pravi kostanj, zadnje upanje čebelarjev. Čebelne družine so se zelo opomogle in nabrale precej kostonjevega medu ter cvetnega prahu. Čebelarji so bili z donosom zadovoljni. Doletele pa nas je druga težava. Nek čebelar, ki je pripeljal čebele v Benico na kostonjevo pašo, je z njimi pripeljal tudi hudo gnilobo čebelne zalege. To so pozneje odkrili šele na Igu, kamor je nato prepeljal čebele. Ker je prodal dva panja domačinu, smo pozneje v njih našli hudo gnilobo in oba panja sta bila uničena. Letos februarja in marca bo treba pregledati prav vse čebelne družine na tem območju in ugotoviti njih zdravstveno stanje. Že lani so bili ugotovljeni tudi znaki povzročitelja pršice. Veterinarski inšpektorat je izdal odločbo o zapori in predpisal zdravljenje čebel. Dobili smo tudi točna navodila za plinjenje družin s

fobeksom. Opravljeno je bilo v osmih zaporednih petkih. Koliko je zdravljenje uspešno, bo pokazala ponovna preiskava mrtvic. Če bo pregled ugoden, bo zapora ukinjena, sicer bo treba ponovno pliniti.

V letu 1977 je bilo vpisanih 70 članov in pripravljajo se vedno novi, tudi začetniki, kar je predvsem razveseljevalo! Zelo dobro so obiskani sestanki vsako prvo nedeljo dopoldne v OŠ Polje. Na sestankih predavajo po potrebi in na željo članov čebelarški strokovnjaki, pogovorimo se o čebelarških opravilih in organizaciji.

Proslava 80-letnice slovenske čebelarke organizacije in revije Slovenski čebelar bo v soboto, 28. januarja, v kino dvorani Union v Ljubljani. V prostorih OŠ Polje pa bo že dan prej ob 15. uri odprta razstava sodobne čebelarke opreme. Zaključena bo 29. januarja ob 16. uri. Po programu bo tudi posvetovanje o sodobnem čebelarjenju.

Vabimo vse člane in nečlane naše čebelarke družine, pa tudi vse druge prijatelje in občane, da se teh prireditve udeležijo in si ogledajo, kaj vse zmorejo tako male živalce ob skrbni negi svojih ljubiteljev-čebelarjev.

Za čebelarško družino Polje
MAKS AVŠIČ